

Tas Latweeschu draugs.

1845. 5 April

14ta lappa.

T a u n a s s i n n a s.

Is Peterburges. Augsti zeenigs Keisers 20tā Merz wisseem saweem ap: valschneekem irr islaidis grabinatu, kas is Wahz' wallodas pahrtulkota tà skann: „Schodeen muhsu lohti mihtota meita, ta leelwirstene Maria Nikolajewna laimigi nahkuse neddetas ar meittiu, kaspee svehtas kristibas irr dabbujuse to wahrdu Eigenia. Mehs pateizam tam Wissu-walditajam par schofamu, muhsu Keisera naimmam dahwinatu svehtibu un, gribbedami sawai lohti mihtotai meitai, tai leelwirstenei Maria Nikolajewnai, un winnas laulataam draugam, sawu tehvischku imblestibu parahdih, esam nospreeduschi, schim sawam behrnu behrnam to paschu gohda-wahrdu doht, kahds til Keiseru behr-neem peenahkahs. Mehs ar scheem pascheem raksteeni arri parwehlejam walddamai senaht-teefai, pahr to, kà waijaga, gahdaht, lai schim muhsu jaun-peedsumuscam behrnu-behrnam wissu, fur peelsahjahs, to Keiseru behrnu gohda-wahrdu dohd.”

Is Jelgawas rakstija ne fenn kahda deenest-meita sawai draudsenei us Mihgn rà: „Nu few gribbu stahstiht, kà zittas Jelgawas meitas us-wedaahs. Ikkatrai saws bruhtgans, un kurrei wehl naw, ta ar steigschänu mefle. Gan zitta libds trihs gaddus prezzejahs un tok ta prezziiba isnihki; un bruhtgans jau sahk zittu mefleht, un bruhsei ar noskummusdu sirdi buhs sawas mihtas deeninas aismirst. Tè nu bija wissa prezziiba pa gallam! Gan meitas balles taisa, lai drihsaki puischti eemihlejahs. Tad puischti, labbi dsehruschi un danzoujuschi, probjam cedami labbi issmeij klaht.”

„Wirsch jaw wehl irr behrns!”

Schohs wahrduis gan dsird diwdesinitreis aplam issalkoht, kamehr tohs ween reis dsird pehz ihsias taisnibas runnajoh. Behrnus un jauneklus wärren' zeeti un bahrgi turreht, naw ris labbi, ta tohs ne-usandsfinahs par labbeem un goh-

Zu 14. 5/58

Dienstag
Vor dem
Vor dem
Zurück.

digeem laudim: dauds tee irr ja paness, un ja behrns kahdu wainu darrijis, tad gan arween to waijag' apdohmaht, ka tas wehl irr behrns. Bet rapat kà leela bahrriba flikta irr, rapat leela palaischana, un behrnu ijluttinaischana arr'; un kad behrnu pee wissahm wainahm gribbetu aibildinah, wissus nedarbus garram laist, tapehz ka tas wehl irr behrns, tad nam ja-brihnojahs, ka pasaulè tik dauds besdeerigu zilweku atrohdahs.

Saglis un laupitajs arr' bij' behrns; un ja winsch, behrns buhdams, pee tahm wainahm, ko darrija, buhtu pahrmahzihts, tad laikam nebuhtu par sagli un laupitaju palizzis. Slepawa arr' bij' behrns, un laikam tahds behrns, kas ne kad netiske pahrmahzihts; behrnu-grehki bij' slepkawa-zelta pirmajs eesahkums Kas negribb, lai behrni tahdi nelaimigi zilweki nepaleek, tas lai bihstahs tohs pee wianu wainahm aibildinah, ka tee wehl effoh behrni.

Ne kas tik dauds schohs wahrdus nenemin mutte, ka tahdas mahtes, kas paschas nesinnadamas sawus behrnus ijluttina, un kam tak wissuwairak par sawu behrnu labklahschamu un laimi waijadsetu gahdaht; bet kas zaur tahdu behrnu mihleschanu paleek sawu behrnu wissleelakas eenaidneezes. Zaur scheem wahrdeem: „Wunsch jau wehl irr behrns!“ jaw daschs wihrs irr padarrihts par laundarritaju un besdeerigu zilweku, un daschs scho wahrdu deht jaw irr iszeetis breefsmigu nahwi. Ja tas nu ta irr, tad gan mahtei to labbi un no wissas firds waijadsetu apdohmaht, jo ne kam behrna kauns un negohds ta nesahp, un ne weens to ta nesajuht, ka mahte patte.

Za dahrseeks, kas par saweem smukkeem un taisneem kohzineem preezajahs, us teem neluhfotu jau tad, kad tee wehl sibki un masini; ja winsch ta dohmatu un sazzitu: Ak, tas jaw wehl irr mass kohzinsch! un to liktu usangt bes kohpschanas un lohzishanas, — kahdi kohki tam gan dahrfa fa-augtu? Tee paliktu lihki un greiss; leelu tas wairs nespahu isleekt taifnu. Jeb woi tad behrna samaitata firds lehtaki irr isleezama, ka lihks un greiss kohks? Jeb woi tad mahte sawus behrnus masak' mihlo, ka dahrseeks sawus kohzinus? Leescham ne! un cadeht mahtes gauschi labbi darritu, ja tahs ta darritu, ka dahrseeks, un sawu jaunu behrninu firdis jau pee laika eesahktu lohziht un labbi audseht, un tohs pee ifkatras pahrkahpschanas neaisbildinah ar teem nejehdsigeem wahrdeem: „Wunsch jau wehl irr behrns!“

Schkirsiina Indrika mahte bij' tahda, ka ta sawam dehlam wissu lahwe darriht, ko tas ween gribbeja; bet ta sinnains mahte par behrna labklahschamu un laimi gahdaja flikti. Kad par Indriki suhdseja, ka tas puschelneeka lohgus isdausijis, ka lammajis un zittus nedarbus padarrijis, tad mahte ikreises teize, ka tahdu neeku deht tuhlin tik dauds fleedscht un brehzoht u. t. j. pr.; un ikreises sazzija: „Mabbags Indrikis! winsch jau wehl irr behrns!“ Bet kahdi aagli nabze no scha? Indrikis nu jo wairak ar akmineem swaidija, wehl wairak beslaunigi ruminaja un taunu darrija, ka tas wissai mahjai bij ta, ka par sehrgu un mohkahn. Indrika mahte ne kad to nedohmaja, kad ta wianu ihsten' mahziht eesahktu, ka tad winsch nu no deenas us deenu un no gadda us gaddu pa-

laktu sliktaks; un ta wehl pehz wezza eeradduma winnu ar ween aisslahweja, un ik reises, kur tas arr' rihsies bij pelnijis, to aissbildinaja: „Winsch jaw wehl irr behrns!“

Mahte nu to dewe skohlā. Patte dehlu tur aisswedde, un dehslam dsirdoht skohlmeisteru luhdse, lai winnu warren' aschi neturroht, lai dauds neleekoht mahzitees, lai pee masahm wainahm slipri nepahrinhahzoht. Ar Deeru sazzidama, ta teize: „Mihkais skohlmeister“, ne aissmirstat, ka winsch wehl irr behrns!“ Skohlimeisters teescham Indriki paneſſe, dauds vaseete, bet tas tik dauds slantu darbu skohlā bij padarrijis, ka tam pehz par winnu bij jasuhds. Winsch rakſija mahtei grahmatu, un stahſtija tai, ka Indrikis ne ween beskannigi runnajoht, lammajoht un mellojoht, bet ka tas arr' nahburga mahjai jaw trihs lohgus isdausijis, un zittam skohlas-behrnam naudu issadsis. Bet ko mahte us scho suhdibū atbildeja? Ta rakſtija, ka winnas dehls scho slantu eeraddumu gan pehz aisslahschoht, un ka winsch laikam wis sā nebuhschoht mellojis, ka zitti skohlas-behrni to apfuhdsejuschi; un schi labprahrt tohs lohgus, ko issittis, gribboht aismakſah, un arri to naudu atdohd, ja teescham issadsis effoht. Wehl ta rakſtija skohlmeisteram, lai tahdu jaunu puiſenu nepahrinhahzoht bahrgi, un lai apdohmajoht, ka schis wehl effoht behrns. —

Indrikis pehz kahda laika valifke wehl niknaks; jebschu tas wehl bij behrns, tad tas tomehr skohlā un nahburgōs tik dauds skahdes un palaidnibas darrija, un tik bejdeewigi dīshwoja, ka tas no skohlas bij ja-aidsenn. Bet nu mahte skohlmeisteru lammaja un aprunnaja, un teize: „Woi tad winsch dohmaja, ka Indrikis ne kahdu grehku un nedarbu nedarritu? Ja puisehns arr druszin nerahtnis bijis, nu tad tak wajadseja apdohmaht, ka winsch wehl irr behrns.“

Mahte Indriki nu isdewe amunata pee kurneeka; bet tas bij tahds lehns wihrs, kas Indriki apnikke pamahziht, un mahte nu wairs arr' newarreja fazzih: Winsch jaw wehl irr behrns! — Jau bij leels puisis. Indrikis nefargaja rohku no sagschanas, neds mehli no beskaunigeem wahrdeem, mellochanas un aprunnaschanas; tas sahze fabreedrotees ar sliktream draugeem, un preefsch beigteem ammata gaddeem tappe eemests zeetumā, tapehz ka meisteru bij apsadsis. Mahte dehlu bahre, ka tahds palaidnis palizzis, un pahrmette meisteram, ka tam labbaki neluhkojis pakſat; bet sawas wainas ta ne mas ne-eredseja. Tas tai ne kad nenahze prahta, ka ta tikpat wainiga bij, ka Indrikis un winna meisters; un ka winna patte wiffas Indrika palaidnibas aissbildinajuſi, sazzidama: „Winsch jaw wehl irr behrns!“ un ka Indrikis tadeht tahds palizzis. Kaut neprahrtigi wezzaki ween uſ to kaunu dohmatu, ko tee saweem behrneem padarra, un kahdas behdas tee few pascheem usfrauſ, zaur to ween, ka tee par dauds lehni sawus wainigus behrnus pahrmahza, tad tee teescham sawus behrnus zittadi mahzitu un pahrmahzitu. Tee ar mihlesibū sawus behrnus pahrmahzitu ar behrnu rihksteem, kad tee grehkojuschi, un tohs zaur sawu nesaprafchann winnu sliktos darbōs wis ne-uſſubbinatu: Winsch jaw wehl irr behrns!

Indrikis — to nesinn, kahdā wihsé — bes strahpes tikké wallā no zeetuma, un nu mahte par mohkahn bij us kaklu; tai tam nauda bij jadohd preefsch schahdeem tahdeem neekeem; parahdi jamaksa, ko bij sakrahjis; skahde ja-atlihdsina, ko ziteem bij padarrijis. Zaur to mahte valifke jo deenas jo nabbagaka, un waimanaja gauschi pahr sawu nerahtnu dehlu; bet mahte sawas wainas patte ne kad ne-eeredseja. Kad ta eesahze sawu Indriki aissbildinahit un fazziht: „Wiasch jaw wehl irr behrns!” luhk, tad ta to sliktu sehklu jaw bij eesahkust seht, kas nu iik baggatigus anglus nesse, un winna sirdi bij pahrnehmu. Indrikis atkal tahdu grehku padarrija, kur zeetumā bij pelnijis, un no kurra wairs neiske wallā. Winsch zetta-laudis bij aplaupijis, un nu tam to sohdibu nospreede aisselleht uj Sibirias-semimi. Ar behdu pilnit un sagraustu sirdi gahje mahte sawu dehlu zeetumā apmekleht un tam „ar Deewu” fazziht. Kamehr ta raudaja un rohkas schnaudseja, un tai dehla schkehdu swadsefchana aussis skanneja, tamehr dehls tai pateize par wissu, ko ta tam labbu darrujusi, ko ta winna dehlt zeetusu, bet tai arr turklaht fazzija, ka winna patte zaur sawu nelabbu audsinaschanu fewim to wainu un nelaimi paderrijusi. Tas fazzija: „Mihla mahte, tu patte manni pasuschanaa eweddusi. Ja es ne kad nebuhtu to wahrdu dsirdejis: „Wiasch jaw wehl irr behrns!” tad es, warr buht, taggad buhtu gohdigs wihrs.”

Indrikis tikké aissellehts us Sibirias-semimi, un mahte behdadamees un ar sagraustu sirdi nomirre. Dehls tappe ta no sawas mihtas tehma-semimes aissdihts nabbadsibā un behdās, un mahte zaur behdahim un sirds-ehsteem kappā, tadeht ween, ka ta dehla wainas un grehkus ar tahdu grehzigu eeraddumu bij aissbildinajusi: „Winsch jaw wehl irr behrns!” — p.—p—

Kà sihlneeku apkau no ja.

Semneeks no kahda sihlneeka few rohkā liske sihleht. Kad tas bij padarrihts, tad wiltneeks prassija sawu maksu. Semneeks azzis isplehtis fazzija, brihnodamees: „Kas tad tas? tu finni par pagahjuscheem un nahkoscheem laiskeem man stahstiht, un tu nesinnaji ta, ka man naw ne grasha keschā? Eij, luhko kur duurvis, wiltneeks.” — p.—p—

Kà Perseris pamahzija dehlu.

Sadi, gudris Perseris, kahdā wakfarā sehdeja pee galda un lassija grabmatu; azzis pazehlis, eeraudsija, ka winna divi dehli bij apsnaunduschees; bet treschais leppodamees teize: „Reds, tehtiht, kà tee gull; bet es — es luhdsu sawu Deewu!” — Tehws dehlam atbildeja: „Mans dehls, labbak' irr gul-leht un snaust, ne kà par to lepposees, ko mehs daram!” — p.—p—

Sluddin a f ch a n a.

Tee raksti, kas Latweeschu drauga pawabdonā pee № 11 un 12 stahweja un kurreeni tas wirbrahts: „Kà jaunekki mihlus leeldeenaś-fwehtlus fw ehti” irr us sawadahm lappahm nodrikketi un pee mums dabbujami par 2 kap. fudr.

Brihe driskeht. No Widsemmes General-gubbernements pusses: Dr. C. E. Vapier sky.